

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1988-1989

7 DECEMBRE 1988

**Proposition de résolution
relative au statut des acteurs**

(Déposée par M. Blanpain et consorts)

DEVELOPPEMENTS

L'arrêt de la cour du travail d'Anvers, confirmant en appel que l'actrice Mme Ria Verschaeren, après 24 ans de services ininterrompus à l'a.s.b.l. anversoise Fakkell — Meirteater, a été licenciée sans préavis ni indemnité parce qu'elle avait toujours signé des contrats annuels, ne se justifie ni juridiquement ni moralement et a évidemment ému les acteurs et les milieux sociaux.

La loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail permet exceptionnellement de conclure des contrats de durée déterminée successifs, auxquels il peut être mis fin sans préavis ou compensation, de sorte que le travailleur, jusqu'au dernier jour de l'année en cours, ignore s'il retrouvera son travail l'année suivante, en l'occurrence le lendemain, ce qui est une situation excessivement précaire, mais le législateur n'a jamais eu l'intention de laisser faire usage de cette possibilité pendant une aussi longue période. Le préavis doit donner le temps de retrouver un emploi convenable ou de se recycler et constitue une forme d'appréciation des efforts fournis par l'intéressé pendant des années pour l'entreprise, fût-elle une a.s.b.l. L'adage romain « *summum jus, summa injuria* » (le droit poussé à l'extrême est la plus

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1988-1989

7 DECEMBER 1988

**Voorstel van resolutie
betreffende het statuut van de acteurs**

(Ingediend door de heer Blanpain c.s.)

TOELICHTING

De uitspraak van het Arbeidshof te Antwerpen waarbij in beroep bevestigd werd dat de actrice Mevr. Ria Verschaeren, die na 24 jaar onafgebroken dienst bij de Antwerpse v.z.w. Fakkell — Meirteater zonder opzeggingstermijn, noch vergoeding werd ontslagen, omdat ze telkens een jaarlijkse overeenkomst voor de duur van één jaar ondertekende, is noch juridisch, noch moreel te verantwoorden. Geen wonder dat acteurs en sociale kringen geschokt zijn.

Wel laat de wet op de arbeidsovereenkomsten van 3 juli 1978 in uitzonderlijke gevallen toe opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor een bepaalde duur te sluiten, die ten einde kunnen komen zonder dat aan de werknemer een opzeggingstermijn of een compenserende vergoeding wordt gegeven, zodat de werknemer tot de laatste dag van het lopende jaar niet weet of hij of zij het jaar nadien — dit is dan eventueel de volgende dag — weer aan de slag kan, wat op zichzelf reeds bedenkelijk is. Het is evenwel nooit de bedoeling geweest van de wetgever deze mogelijkheid over een zo lange periode uit te spreiden. De opzeggingstermijn moet de werknemer niet alleen de tijd geven om een passende betrekking te vinden, en zich eventueel om te scholen; de opzeggingstermijn is eveneens een vorm van waardering

grande injustice) est, hélas, confirmé une fois de plus.

Pareilles décisions, qui méconnaissent la protection sociale minimale du travailleur, ne sont pas admissibles dans notre pays.

**

PROPOSITION DE RESOLUTION

Le Sénat,

— estimant qu'un travailleur qui compte 24 années de service pour le même employeur sur la base de contrats successifs de durée déterminée, a juridiquement et moralement le droit d'obtenir un préavis ou une compensation lorsqu'il est mis fin à son contrat de travail;

invite le Gouvernement à prendre ou à appuyer les initiatives législatives requises pour procéder à l'adaptation nécessaire de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail.

voor iemand, die zich gedurende lengte van jaren voor de onderneming, zij het een v.z.w., ingespannen heeft. Het Romeinse adagium « *summum jus, summa injuria* » (het recht ten top gedreven is het hoogste onrecht) wordt daardoor spijtig genoeg eens te meer bevestigd.

Dergelijke uitspraken, die aan de werknemer zelfs een minimale sociale bescherming ontkennen, passen niet in ons land.

R. BLANPAIN.

**

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

De Senaat,

— van oordeel zijnde dat een werknemer met 24 jaar dienst bij dezelfde werkgever op grond van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten van bepaalde duur, juridisch en moreel het recht heeft op een opzeggingstermijn of een compenserende vergoeding wanneer aan zijn of haar arbeidsovereenkomst een einde wordt gebracht;

nodigt de Regering uit de wettelijke initiatieven te nemen of te steunen, die nodig zijn om de wet op de arbeidsovereenkomsten van 3 juli 1978 waar nodig aan te passen.

R. BLANPAIN.
M. SCHOETERS.
P. PATAER.